

Sygn. akt III KO 81/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **K.S.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 11 lipca 2018 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt II AKa [...] /14,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 10 stycznia 2014 r.,

sygn. akt XIV K [...] /13,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 21 czerwca 2018 r. do Sądu Najwyższego przekazany został wniosek K.S. o wznowienie postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy w G. pod sygn. XIV K [...] /13, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt II AKa [...] /14. We wniosku skazany nie przyznając się do pozbawienia życia K.C. wskazał, że jedynie po pomógł pokrzywdzonej popełnić samobójstwo przytrzymując ją za nogi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedmiotowy wniosek jest oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. w związku z czym należało odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia braku

formalnego poprzez złożenie wniosku sporządzonego i podpisanego przez obrońcę, będącego adwokatem lub radcą prawnym.

Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny ma miejsce w sytuacjach, gdy wniosek odwołuje się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, albo też gdy wniosek zostanie w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, oparty na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Wniosek złożony przez skazanego nie wskazuje na żadne okoliczności, które miałyby charakter nowości w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit a i b k.p.k. Zawarte w jego wystąpieniu stwierdzenia stanowią kolejną wersję zdarzenia, w którym śmierć poniosła K.C. Nawiązują one wprost do tych wyjaśnień K.S., w których – zaprzeczając wcześniejszemu przyznaniu się do zabójstwa pokrzywdzonej – zaczął on prezentować wersję o jej śmierci w wyniku samobójstwa. Wersja powyższa była już natomiast przedmiotem analizy obu orzekających w tym postępowaniu sądów i została przez nie – m.in. w oparciu o opinie biegłych z zakresu medycyny sądowej – w sposób kategoryczny odrzucona.

W tym stanie rzeczy obecne twierdzenie skazanego, że jego udział w zdarzeniu polegający wyłącznie na przytrzymywaniu za nogi pokrzywdzonej, która popełniła samobójstwo, w sytuacji jednoznacznego ustalenia przez orzekające *meriti* sądy odmiennego mechanizmu jej zgonu, nie może być uznany za nowy dowód stanowiący wyłączną w takim wypadku podstawę do wznowienia postępowania. Rolą sądu wznowieniowego w ramach postępowania opartego o przepisy rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego nie jest bowiem ponowna ocena dowodów dokonana już przez sądy w postępowaniu merytorycznym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2013 r., V KO 71/13, LEX nr 1400598), a do tego *de facto* sprowadza się obecny wniosek K.S.

Mając na uwadze powyższe postanowiono, jak na wstępie.

at